

[Finansministeren.]

boligforhandlingerne, og som senere blev et offentlig dokument, fordi det blev fremlagt i udvalget. Heri står der udtrykkelig, at man skal tage hele spørgsmålet om rentefradraget op til seriøs behandling. Det var det, jeg sagde i forrige omgang, og det gælder vel stadig, at man fra radikal side mener det? Altså med henblik på en begrænsning af rentefradragene; det er jo det, det drejer sig om. Det håber jeg da stadig væk gælder.

Jeg skal da ikke benægte, at jeg har samme opfattelse, som jeg hele tiden har haft; jeg har ikke skiftet opfattelse med hensyn til, hvilke metoder der er rigtige. Jeg har samme opfattelse, som jeg hele tiden har givet udtryk for. Imidlertid er hovedhensynet at begrænse rentefradragene, og hvis dette folketing, måske et meget stort flertal i dette folketing, ikke ønsker at begrænse rentefradragene ved hjælp af de metoder, som finansministeren anser for de rigtige og de bedste, så skal jeg da ikke lade sagen falde, fordi den ene metode forkastes. Hovedhensigten er at begrænse rentefradragene. Spørgsmålet er: hvordan begrænser man dem? Og vil man ikke følge mig i mine synspunkter om, hvordan det skal gøres, må man gøre det på anden måde. Det er helt naturligt, at man så må overveje selve rentefradraget, at begrænse selve rentefradraget. Det er altså det, vi er inde i overvejelser af. Der er vanskeligheder med at finde frem til en ordening, der kan virke på rimelig måde, men jeg håber, vi kan finde frem til en sådan ordening.

I anledning af hr. Bernhard Baunsgaards bemærkning om, at en overgang til fradrag i skatten i stedet for i indtægten for bruttoindtægter på 50.000 kr. vil betyde en skærpelse af beskatningen, vil jeg gerne sige, at det kommer da helt an på, hvilken proces der bliver fastsat som fradrag i skatten i stedet for i indkomsten.

Allersidst vil jeg gerne sige til hr. Poul Schlüter: der bliver stadig brug for besparelser; de konservative behøver ikke at være ængstelige. Jeg har da hørt noget om en konservativ 2 års plan. Jeg forstod på udtalelserne i går, at de konservative helt klart erkender, at vi ikke kan sætte udskrivningsprocenten ned nu. Det er der ingen mulighed for, men på lidt længere sigt kan vi gøre

det, forhåbentlig fra 1. januar 1975. Så der bliver altså stadig brug også for konservativ medvirken.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard: Der er ét forhold, der giver mulighed for ubegrænset diskussion, nemlig hvis man begynder at blande begreberne sammen. Finansministeren talte snart om rentefradrag for hus, hvorom vi har fremsat et ganske bestemt forslag, som vi naturligvis står ved, snart om fradrag for private renteudgifter i al almindelighed, hvorom jeg citerede en betænkning. Hvis man blander de to ting sammen, så opstår der totalt kaos, og så kan vi blive ved at diskutere her. Det var det sidste, fradrag for private renteudgifter i al almindelighed, jeg omtalte og kommenterede heroppefra.

Med hensyn til finansministerens bemærkning om, at virkningen beror på, hvilken procent man anvender ved beregning af fradraget, kan jeg sige, at med den nuværende skala og den nuværende udskrivning vil man med en fradragsprocent på 55 i stedet for de nuværende fradrag i indkomsten opnå, at skatteydere med en bruttoindtægt på ca. 50.000 kr. og derover skal til at betale mere i skat. Hvis man ikke ønsker dette, må man skaffe penge til en forlængelse af proportionalstrækket. Udgiften i forbindelse med en forlængelse af proportionalstrækket på 10.000 kr. er ca. 2½ mia kr. Hvor skal de komme fra?

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om udskrivningsprocenten for kalenderåret 1974.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.